

Joulupuu on rakennettu

Perinteisiin joululauluihimme kuuluu laulu “Joulupuu on rakennettu”. Joulukuusi, josta laulamme, kertoo meille vahvasti kristillisen viestin.

Joulukuusia tiedetään jonkun verran käytetyn jo ennen 1500-lukua julkisilla paikoilla, sisällä ja ulkona. 1500-luvun uskonpuhdistuksen myötä joulukuuset alkoivat yleistyä myös kodeissa. Monien lähteiden mukaan juuri Luther oli se, joka toi joulukuusen ensi kertaa talon väen piiriin keskelle, sekä halusi koristella sen kynttilöin.

Usein Lutherin joulukuusesta kerrotaan tarinaa, joka välttämättä ei kylläkään ole tosi, mutta näin se menee. Joulun lähestyessä Luther oli eräänä tähtikirkkaana iltana matkalla kotiin. Tien varrella oli puita ja hän katsahti kohti erästä kuusta, jonka oksien välistä tähdet loistivat kirkkaana. Luther tahtoi pystyttää kotiinsa joulukuusen ja syyttää siihen kynttilät, että koko talon väki voisi kuusen avulla muistaa, kuinka kaikkien tähtien Luoja tuli jouluna ihmislapseksi seimeen.

Tähän kertomukseen sopii myös hyvin se, että kuusen oksilla omana aikanamme on koristepalloja ja kääytyjä, jotka tuovat mieleen planeetat ja linnunradat, koko valtavan kaikkeuden. Ylimpänä loistaa Beethlehemin tähti, joka osoittaa tietä Jeesuksen seimelle, että tulisimme katsomaan Jumalan Poikaa. Joskus kuusen latvaan on asetettu myös enkeli. Se kertoo enkelin ilmoituksesta paimenille: *teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaa-massa.* (Luuk. 2:11-12).

Varhaisimmista joulukuusen käytön ajoista lähtien koristeina on ollut myös jotain syötävää: omenoita tai herkkuja. Meilläkin saattaa olla omenakoristeita, karkkeja tai pipareita tai ainakin piparin näköisiä koristeita. Koristepallotkin voivat esittää omenoita tai vain yleisemmin hedelmiä. Nämä oksien syötävät herkut johtavat ajatuksemme raamatun alkulehdille, Eedenin puutarhaan ja sen hedelmiin. Adam ja Eeva, joiden nimipäivä on jouluaattona, kapinoivat paratiisissa Jumalan sanaa vastaan ja söivät kielletysttä puusta. Niinpä heidät karkotettiin paratiisista sekä siellä olevan elämänpuun luota.

Mutta joulupäivänä me Aadamin ja Eevan lapset saamme kuulla, että meille on avattu tie elämän puun luokse. Ilmestyskirjassa Jeesus sanoo: *Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.* (Ilm. 2:7). Joulukuusi kuvastaa elämän puuta, Jumalan paratiisissa, jonne Jeesuksen kautta meillä on jälleen pääsy. Tähän liittyy läheisesti se, että Vanhan testamentin jumalanpalveluksessa oli myös esillä kuva elämänpuusta, jonka antimien äärelle rukoiltiin jumalanpalveluksen myötä päästävän. Tämä elämänpuu oli pyhäkössä oleva seitsenhaarainen lampunjalka. Näin sitä nimittäin kuvataan: *Tee kultainen lamppu; taottakoon se jalustoineen ja haaroineen puhtaasta kullasta, ja käske takoa lampun kukkakoristeet kantoineen ja terälehtineen samasta kappaleesta koko muun lampun kanssa. Lampunvarresta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa kummallekin sivulle. Kussakin haaras-
sa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kukkakoristetta kantoineen ja terälehtineen; näin olkoon kaikissa kuudessa lampunvarresta lähtevässä haarassa.* (2. Moos. 25:31–33). Seitsenhaarainen lampunjalka oli siis tyyllitelty mantelipuu ja kuvasi paratiisin puita, ehkäpä jopa elämän puuta.

Niinpä joulukuusi löytää yhtymäkohdat sekä paratiisin puihin ja elämän puuhun, kuin myös temppelein seitsenhaaraiseen lampunjalkaan. Tämän jälkimmäisen yhteyden takia myös kynttilät sopivat kuuseen, vaikka lampunjalassa ei ollutkaan kynttilöitä vaan öljylamppuja. Asian ydin on kuitenkin tämä: joulukuusi kuvaa meille Kristusta, josta laulamme: *Tullessasi toit sä valon, lahjat rikkaat, runsahat. Autuuden ja anteeks'annon, kaikki taivaan tavarat.* Näitä taivaan tavaroita me saamme ottaa vastaan. Jeesuksessa Elämä itse on tullut keskellemme. Häneen meidät on oksastettu pyhässä kasteessa. Häneltä me otamme vastaan ehtoollisella uuden paratiisin antimet, kun meille ei sanota: ”älä tästä syö”, vaan ”ota ja syö, ota ja juo.” Tämän ristinpuulle ylennetyn Kristuksen lahjoja me uskossa saamme nauttia.

Mielenkiintoista onkin vielä panna merkille, että yllä lainattu Ilmestyskirjastan kohta, jossa puhuttiin tien avautumisesta elämän puun tykö, käyttää puusta sanaa *ksylon*. Ksylon nimittäin tarkoittaa kuollutta puuta, puumateriaalia, kuten hirttä tai lankkua. Elävä puu on kreikaksi *dendron*. Mikä on tämä Ilmestyskirjassa Jeesuksen mainitsema elämän kuollut puu? Se on tietysti Jeesuksen ristin puu. Niinpä joulukuusi kertoo meille yhtä aikaa taivaan ja maan luomisessa mukana olleen Jumalan Pojan lihaksi tulosta, hänen antamastaan elämästä sekä siitä kuoleman puusta eli Jeesuksen rististä, jolla Jumalan poika kuoli meidän edestämme, että hän tulisi meille iankaikkisen elämän lähteeksi. Juuriltaan katkaistu joulukuusi siis osoittaa, kuinka Kristus riistettiin juuriltaan, surmattiin ja heitettiin pois, mutta nyt ylös nousseena hän elää iankaikkisesti. Niin myös sinä elät, kun olet häneen liitetty ja häntä uskossa nautit.

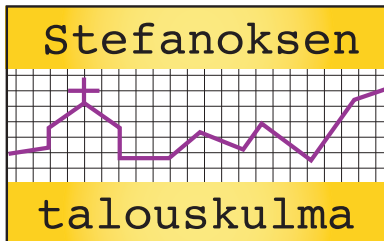

Antti Leinonen
Vastuupastori,
Stefanoksen lut. srk

+ + + + + Esirukouspyynnöt: + + + + +

- + Srk:n hengellinen ja taloudellinen rakentuminen Rovaniemellä, Sodankylässä, Merilapissa ja Utsjoella.
- + Kemijärvellä alkanut jumalanpalvelustoiminta sekä seurakunnat kaikkialla Lähetshiippakunnassa.
- + Turvapaikanhakijoiden auttaminen ja kristillinen opetus.
- + Johdatusta Jumalan sanan mukaisesti ratkaisuihin lainsäädännössä ja tuomioistuimissa.
- + Suomen hallitus ja eduskunta sekä talouspoliittiset haasteet.
- + Turvallisuustilanteen vakaus Ukrainassa, Israelissa ja muualla Lähi-idässä sekä kaikkialla maailmassa.

Tervehdys taloudesta! Usean peräkkäisen alijäämäisen vuoden jälkeen toivoimme budjettia miettiessämme, että saavuttaisime nollatuloksen eli välttäisimme alijäämän, vaikkemme olisi ylijäämäisiäkään. Tältä osin budjettimme arvio meni onnellisesti pieleen, sillä nyt näyttää, että koko vuosi on noin 6500 e ylijäämäinen! Näin ollen pystymme osaltamme huolehtimaan myös niistä seurakunnista, joiden taloustilanne kaipaa lisätukea. Hiippakunnan ja säätiön toiminnallinen alijäämä on n. 41600 e, joten saamme omalta osaltamme kohentaa tätä tilannetta. Jos kuitenkin meistä jollakin on mahdollisuus vielä joulukuussa osallistua Lähetyshiippakunnan taloustilanteen parantamiseen, sen voi tehdä antamalla joululahjan seurakunnalle.

Kiitos myös teille, jotka osallistuitte seurakuntamme joulumyyjäisiin rahallisesti, lahjoituksilla tai vapaaehtoistyöllä. 100 eurolla (=pöydän hinta) saimme yli 900 e tuoton, joka osaltaan paikkaa kirkkokuntamme yhteistaloutta. Kun taloutemme pysyy kunnossa, saamme seurakuntanperheenä jatkossakin nauttia hyvästä sanasta.

Eija Rikka
srk:n talousvastaava

Stefanoksen lut. srk:n tilikannatus:

Saaja: Suomen Luther-säätiö Tili: FI59 1023 3000 2354 52 Viite: 8688

MobilePay-kannatus: 51770

Lhpk:n seurakuntien kannatustiedot tilisiirtoineen löytyvät osoitteesta www.lhpk.fi/kannatus

Lauha, pimeä syksy ja vuosi 2024, iloineen suruineen, katastrofeineen alkaa olla takanapäin. Kiitollisin mielin muistelen elettyä elämäni ja odotan joulua.

Lapsuuskotini oli uskova koti Kittilän Könkäällä. Elämä oli vaatimattonta ja työn täyteistä. Koin lapsuuteni turvalliseksi. Rakastin vanhempiani ja kuutta veljeäni. Äitini puheli usein uskostaan ja lauleli Siionin matkalauluja. Kylällä pidettiin useamman suunnan seuroja ja niihin

kaikkiin osallistuttiin tasapuolisesti suurella joukolla. Kodissamme kävivät seuroja pitämässä rauhan-sanalaispuhujat.

Itse olin hiljaisen puoleinen ja koin kristillisyyden itselleni sopivaksi. Omakohtainen yhteyteni Jeesukseen syntyi 9-vuotiaana odottaessani unta vuoteessani. Pyysin Jeesusta tulemaan sydämeeni ja lupasin seurata Häntä, vaikka kaikki hylkäisivät minut. Ihmeekseni Jeesus vastasi minulle ja on pitänyt minusta kiinni koko 83-vuotisen elämäni ajan, myös yksinäiset erämaataipaleeni.

Olen tutustunut ja ystäväystynyt eri suunnista tuleviin kristittyihin. Omakohtaisen uskonni perustana on ollut Jeesus pelastajanani ja syntieni sovittajana, turvanani elämäni myrskyissä. Olen kyllä surullisin mielin seurannut yhteiskunnan ja kansankirkon johdon suhtautumista Raamatun totuuksiin. Kansankirkon hiljaisuutta olen surenut esimerkiksi, kun kansanedustaja Päivi Räsänen ja piispamme Juhana Pohjola ovat käyneet oikeustaisteluita Raamatun sanan vapaan julistamisen puolesta.

Eläkkeelle jäädessäni marraskuussa vuonna 2002 sain enemmän aikaa osallistua kristillisiin tapahtumiin. Keväällä 2012 löysin Rauhantuvalta Lähetysshiippakunnan toiminnan, jonne sen jumalanpalvelusyhteisö ja messutoiminta olivat muuttaneet Rovaniemen Adventtiseurakunnan vuokratiloista. Rauhantupa oli nuoruudestani tuttu paikka, jonne oli helppo mennä ja siellä oli mukana tuntemiani rakkaita kristittyjä. Stefanoksen alkuaikoina messut alkoivat klo 15. Muutaman kerran olin osallistunut sunnuntaisiin jo klo 10 jumalanpalvelukseen kansankirkossa, mutta tunsin kuitenkin sydämessäni Stefanoksen jumalanpalvelusyhteisön selkeän Raamatun mukaisen messun ja julistuksen ravitsevaksi ja omakseni.

Kokoaikaisen paimenen kutsuimme ja saimme vuonna 2014, jolloin Antti Leinonen perheineen muutti Oulusta Rovaniemelle. Hänen pappisvihkimyksensä jälkeen toisena pastorina jatkoi Jyrki Anttinen, joka oli toiminut meillä paimenena jo jumalanpalvelusyhteisömme alusta alkaen oman työnsä ohella. Rauhantupa laitettiin myyntiin 2019, minkä jälkeen uusi messupaikkamme löytyi Helluntaiseurakunnan kappelista Kairatieltä, jossa toimimme vuokralaisina edelleen.

Sydämeeni on painunut Kalajoen kristillisen opiston seinällä olleen taulun sanat ”Rukoile ja tee työtä”. Oma osuuteni seurakunnan vapaaehtoistyössä on voimieni vähetessä pienentynyt. Ruumiillisen työn osuus vähenee, mutta rukouksen osuus on tullut minulle tärkeäksi. Rukous on täyttänyt sydämeni ja siihen minulla on aikaa. Itselleni ovat tulleet rakkaiksi sunnuntainen messu, kristittyjen yhteisen ehtoollisen sakramentti, kirkkokahvit, raamattupiiri sekä yhteiset ruokailutilaisuudet, joihin osallistun voimieni mukaan. Tulevaisuuden kannalta on tärkeää panostaa lapsi- ja nuorisotyöhön, jotka on kyllä huomioitukin seurakunnassamme.

Kiitän kaikkia messuihin osallistujia sekä kanttoreita, pappeja ja vapaaehtoisia, joille kaikille toivotan siunattua Jeesuksen syntymäjuhlaa ja vuotta 2025!

*Toivotan sinulle lähimmäiseni niin kuin itselleni
joulurauhaa syvän kiireen keskelle
valoa kaamoksen pimeyteen
lämpöä talven kylmyyteen
lohtua yksinäisyyteen
voimaa avata sydämen ruosteinen salpa
suloiselle Jeesus-lapselle, täydelliselle rakkaudelle
joka hoitaa sairautemme
ja puhdistaa synnin vaivaaman mielen ilottomuuden.*

*Avaa sokeat silmämme näkemään Sinut
joka avaat kuurot korvamme kuulemaan
taivaan joukkojen kiitoslaulun
ja yhtymään siihen.*

Evamäija Holm
Seurakuntaamme kotiutunut jäsen